Pregaria.cat

Entrada

Ja vinc

Feia dies que tenies planificades aquelles hores de la tarda que et quedaven lliures. Eren un veritable privilegi. Aniries a la biblioteca, cercaries aquella taula al costat de la finestra que dóna al parc i escriuries sense cap presa les impressions dels darrers dies del curs escolar.

Passada una llarga estona faries el tafaner a la sala de revistes i noves adquisicions. Fullejar llibres nous, et resulta un plaer fora mida. També sortiries una estona al parc per contemplar les mares i els nens a mitja tarda.

Sona el mòbil quan portes uns 20 minuts i has començat a escriure sobre aquell alumne, fill de pares separats, que ha passat de la màxima oposició a la màxima dependència.

“Com és possible que no hagi deixat el mòbil a casa?”. “Contesto?”.

“Si, digues!”. (És ell, precisament ell). Diu que té una urgència, que necessita parlar..... (Puc donar-li qualsevol explicació raonable, fora just i ben entenedor). JA VINC. Al bar de davant de l’escola.

Ja vinc, ja vinc, ja vinc.... penses a la nit poc abans de dormir. Sempre “ja vinc”. T’entra un cert neguit de fons. És clar que el que t’ha explicat era important. És clar que ha marxat content . Feia una altra cara. El “ja vinc “ ha obert possiblement una finestra a la seva ment, al seu cor. El neguit augmenta.

“Ah!, ja veig per on vas les coses. Ara, entenc la tensió que es mou per dintre. JO, SEMPRE JA VINC, I HI HA ALGÚ QUE VINGUI PER A MI ?”.

Per ampliar i aprofundir

(Mateu 8, 5-13)

. Senyor, el meu criat és a casa al llit.
. Vinc a curar-lo.
. No soc digne que entris a casa meva.
. No he trobat ningú a Israel amb tanta fe.
. Vés-te’n, i que es faci tal com has cregut.